

Реферат на тему: "Психологізм роману "Хіба ревуть воли як ясла повні?" П. Мирного"

Панас Мирний

Роман "Хіба ревуть воли, як ясла повні?" я вважаю глибоко психологічним твором. Панас Мирний змусив задуматися над однією з найголовніших проблем життя— проблемою вибору. Рано чи пізно вона постає перед кожним. В романі увага спрямована на те, як вирішує цю проблему головний герой— Чіпка Варениченко.

Кожна людина народжується для щастя,радощів. Кожна мати бажає своїй дитині світлої долі. Прагнула до цього і Мотря,мати Чіпки, але всі мрії і сподівання ризивались об камені тогочасної дійсності. Чіпка не може змінити соціальні обставини, наштотхується на байдужість людей, не мириться з цим і прагне відшукати правду і справедливість. Пред ним постійно стоїть проблема вибору: змиритися і "жити як всі", чи піти в житті своїм шляхом. Автор яскраво і захоплююче змаловує Чіпку на протязі всього його життя. Переді мною проходить жахливе, на мою думку, дитинство хлопчика. Бідність,нестатки, непорозуміння з дітьми, але гірше за все те, що і дорослі люди збиткувалися над ним. "Отак жив Чіпка, виростав у голоді та холоді, злиднях та нестачах". Так прикро вражають його маленьку душу слова "безбатченко","байстрюк","виродок","запорток" і в його добрім серці росте озлобленість не тільки на людей, а й на Бога: чому він не покарає лихих, щоб вони не кривдили добрих? Дід Улас розповів Чипці про його батька, як знущалися над ним пани, як віддали в солдати. Хлопець болісно переживає кривду цього старого пастуха: "І прокидалась невеличка злість у його невеличкому серці, росла, виростала..." Чіпка проймається глибокою ненавистю до панів: "Чому він (батько) їх не вирізав, не випалив?" А згодом: "Я йому такого півня пущу!" Мені здається, що це вже певні життєві пизичії. Однак хлопець не тільки ненавидів, а й любив. Любив казки діда Уласа, бабу Оришку. А ніжне кохання до Галі, яку щиро хотів зробити щасливою. Автор змаловує свого героя людиною, яка любить в житті і в природі все добре, ласкаве, красиве, всім цікавиться.

Працьовитий хлібороб, розумний господар, опора для матері, здатний до всякої справи— таким бачимо Чіпку в подальшому. Внутрішньо я відчуваю, як моя жалість переростає в почуття захоплення його успіхами. В цей час він думав, що знайшов в житті свій ідеал, та не знав, що ще очікує його. Чіпка протестує, бореться, шукає справедливості в житті, але, не знайшовши її, стає "пропащою силою". Він потім деморалізується, заводить дружбу з розбишаками (Лушнею, Матрею і Пацюком), починає пиячити, ночами "навідується до панської комори", ступає на"слизький шлях". Та на те є істотні причини:судовики обманом відібрали в Чіпки основу основ його існування-землю, після чого перед цією людиною постало оте жахливе: "Йти, куди

хочеш". Чіпка тяжко пережив глибоку моральну кризу, зумовлену втратою землі: "...хотів чесно господарювати, а землю відібрали, хотів по правді жити, а правди не було, любив людей, а люди "готові один одного в ложці води утопити".

Та була остання крапля, через яку Чіпка знову пустився у злочинство. Ніщо вже потім не могло його спинити. І його впевненість у тому, що зло треба бороти злом, обернулася злом проти нього самого.

Це зло привело Чіпку до кривавої різанини на хуторі Хоменків, стала причиною самогубства Галі, а пізніше— смерті матері. Суспільство, в якому жив Чіпка, знищувало його.

Не вміння знайти справжні шляхи боротьби проти гнобителів і кривдників, "крива стежка" бунтарства і перетворили Чіпку на "пропашу силу". Чіпка обрав шлях боротьби, але не розумів, що боротись за правду треба тільки правдою, а неправда породжує ще більше зло.

Цей правдошукач зрозумів-таки, що його "правда" не дотягує до ідеалу. Людина такої сили волі, такий життєлюб, а суспільство, в якому жив, знищило його.